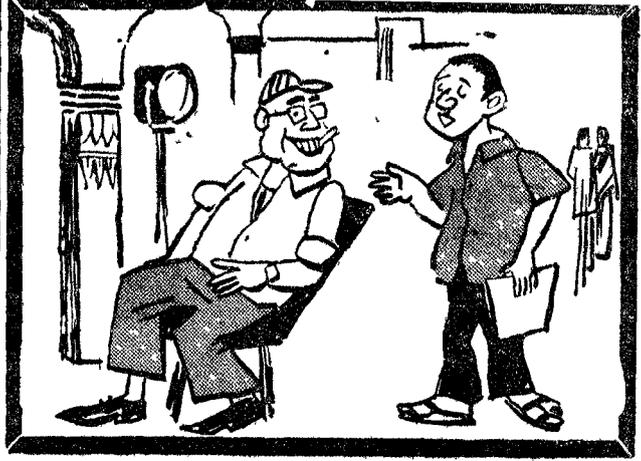
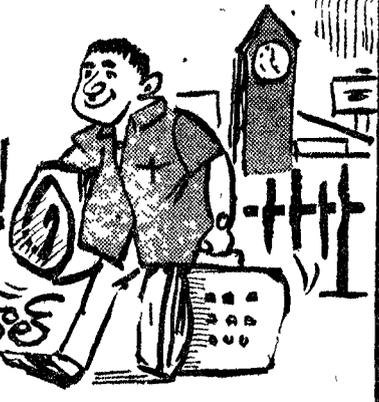

ల్లిల్లిమా
తొక్క
జొగ్రత్త!
యస్.యస్.లోక

ఈ ప్రపంచంలో 'లకి ఫెలోస్' చాలా కొద్ది సంఖ్యలో వుంటారు. వాళ్ళు కఠోకలుండవు అని సుట్టగానే యిట్టే నెరవేరి పోతుంటాయి.

సోమసుందరావు సినిమా తియ్యాలను కున్నాడు అది అనుకున్న అయిదారు రోజు లకి పాళ్ల నాన్న పోయాడు. తరవాత బెంగలో వాళ్లమ్మ కూడా పోయింది. ఇద్దరి కర్మ కాండ బ్రహ్మాండంగా జరిపించేశాడు. దిన వారాల కొచ్చిన మట్టాలంతా నిల్లనిస్తాం చేసుకోమన్నారు; అతనికి కాదు - మూల మూలుగుతున్న ఆస్తికి. అందర్నీ చేసుకుంటా నన్నాడు. తరవాత ఉత్తరా లొచ్చాయి. సమాధానం రాయలేదు. అతనికి తెలుసు; తనకోసం వయసొచ్చిన కళ్ళలు (సినిమాల్లో) చాలామంది వెయిట్ చేస్తున్నారు. వాళ్ళకి అన్యాయం చెయ్యదలుచుకోలేదు.

వెంటనే అస్తి విమూల ఎంతెంత వుందో కాగితంమీద రాసి 'టేబుల్ మీ ద పెట్ట మన్నాడు గుమాస్తాతో. వెళ్లి ఒకసారి చూసు కొచ్చాడు కూడాను. గోడలు పగుల్లిచ్చి, శిథిలావస్థలో వున్న ఇళ్ళు నాలుగయిదు కని పించాయి అమ్మోసి రెండు లక్షలు ట్రంకు పెట్టిలో పెట్టుకొని మద్రాసులో మకాం వేశాడు, పెద్ద హోటల్ చూసుకొని.

స్టూడియోల ప్రదక్షిణం

రెండు మూడు రోజులు స్టూడియోల్ని తిరిగి చూశాడు అప్పుడే బయట ప్రవంచాన్ని చూస్తున్న బాల బుద్ధుడిలా. పట్టపగలే కళ్ళ కనిపించని గుడ్డివాళ్ళను చూసి జాలి

పడ్డాడు. వంటినిండా గుడ్డలేక అల్లాడి పోయే కన్యాస్త్రీలను చూసి నిట్టూర్చాడు. భోజనం మానేసి కుళ్ళను మాత్రమే తినే బీవచ్చవాల్సి చూసి నీరయిపోయాడు. మసి బొగ్గులాంటి నల్లడబ్బుతో అకలి తీరక అలమ టించే కొందరు గొప్పవాళ్ళ హాహాకారాలు విని తల్లడిల్లి పోయాడు. వీళ్ళ ఆకలికి సాసి కొండలు, పడమటి కనుమలు మరమరాలు, హిమగిరులు ఐస్ క్రీం, అగ్నిచర్యతాలు ఆమ్రెట్లు. నవ్వునముదాలు బాదం ఫీర్ అనుకున్నాడు. వెంటనే జ్ఞానోదయం చేసు కున్నాడు. సినిమాతీసి రెండులక్షలు వీళ్ళకి తగలేసే కన్నా తల్లితండ్రుల పేరిట అన్న దానాలు చెయ్యడం పుణ్య ప్రదం అని నిర్ణ యించుకున్నాడు.

కొత్త విషయానికి

ఇంతలో అతనికొక సెకెండ్ థాట్ వచ్చింది. ఇక్కడ కొంతమంది గొప్పవాళ్ళ దగ్గర పనిచేసి కొత్తవిషయాలు నేర్చుకుందామనుకున్నాడు. సుందరావు 'లకి ఫెలో' కాబట్టి అతని కోరిక వెంటనే నెరవేరింది. వాళ్ళ నాన్న గారి స్నేహితుడు ఒకానొక రెడ్డి గారి రికమండేషన్ లెటరుతో ఒక గొప్ప దర్శకుడి దగ్గర అసిస్టెంట్ గా చేరిపోయాడు.

ఆయనంటే అతనికి చాలా అభిమానం. అతనికి సీనియర్స్ మరోయిద్దరు అసిస్టెంట్స్ వున్నారు ఆయనదగ్గర. రోజూ షూటింగ్... కొత్తవాతావరణం...అన్నీ కొత్తపరిచయాలు అంతా బాగుందనుకున్నాడు సుందరావు.

ఒకరోజు సెట్లో చాలాసేపటివరకూ ఒక ఆర్టిస్టు గారు రాలేదు. ఆయన తప్ప మిగిలిన వాళ్లంతా వచ్చారు.

"ఎందుకు రాలేదండీ" అనడిగాడు సుందరావు.

"ఆర్టిస్టు గారు పన్నెండింటికి గాని నిద్రనించి లేవరు." సమాధానం చెప్పాడు సీనియర్ అసిస్టెంట్ వెంకటేశ్వరావు.

"అటువంటప్పుడు మనం ఎందుకు ఉదయాన్నే కాకులరుస్తున్నప్పుడు రావటం?"

"అటువంటి ప్రశ్నలడక్కూడదు ఇది మన తలరాత" మందలించాడు.

సుందరావు కాసేపు అటూ యిటూ తిరిగి కునికేపాల్లు పడ్తున్న దర్శకుడి దగ్గరి వెళ్లాడు, కొన్ని ప్రశ్నలడగాలనే వాంఛతో.

'అభిమాన రచయిత'

"సార్ మీ అభిమాన రచయిత ఎవరండీ?" సవినయంగా అడిగాడు.

అదిరిపడ్డాడు దర్శకుడు. సమీప కాలంలో నరులెవ్వరూ యిటువంటి ప్రశ్న అడగలేదు. చివరికి "పేక్స్ పీయర్" అని తేల్చేశాడు

"ఆయన కామెడీస్ అంటే యిష్టమా, లేక ట్రాజెడీసా?" మరో ప్రశ్న.

"ఎప్పుడో కాశేజీతో చదివాను. తరువాత ఎక్కడా తగలేదు. అందులో నేను జాలజీ స్టూడెంటుని."

జీవరాసుల్లో మనుషులగురించి మాత్రమే తెలిదన్నట్లుంది.

"షా గురించి మీ అభిప్రాయం?"

"ఓహో ఆయన మన మద్రాసు చాలా సార్లు వచ్చారు. రెండు మూడు సార్లు మన ఇంటికి వచ్చారు. ఆంధ్రామిల్స్ బాగా లైన్ చేశారు. ఆయన సినిమాకు చేసిన సేవ అంతా యింతా కాదు..."

"మాస్టారు..." గడ్డకట్టు కుపోయాడు సుందరావు. తను అడుగుతున్నది చందూ

లాల్ పో గురించికాదని ఎలా చెప్పాలో అర్థం కాలేదు పోకేసుంచే కాస్త భయకొని "సాకి కదలేమయినా చదివాతా సార్?" అనడిగాడు.

"ఉమార్ ఇయాం సాకి బాలే ఫస్టు నేనేవోయ్ తెలుగులో తీసింది." సగర్వంగా వుంది ఆయన సమాధానం.

ఇంతలో ఒక, తేజీ ఆర్టిస్ట్ రాగానే టాపిక్ మారిపోయింది.

రెండూరోజులు మళ్ళీ టూటింగ్ జరిగింది దాంతో సెట్ పూర్తయింది ఈ లోగాతని బుర్రలో కొన్ని కొత్త ప్రశ్నలడయించాయి సినిమాగురించి. తెలుసుకోవాలని డైరెక్టర్ గారి ఇంటికెళ్లాడు. శ్రీమతి డైరెక్టర్ కూర గాయలు తెచ్చి పెట్టమంది కాస్త బాధపడినా తప్ప లేదనుకున్నాడు.

ఆ రోజు అదివారం. 'ఉపహార్' అనే కొత్త హిందీవిశ్వర్ వచ్చింది. "తెలుగులో తీర్మాంపని కొన్నే చూద్దాం పద" అన్నారు డైరెక్టర్ గారు.

అంతా వెళ్లారు. సీనియర్ అసిస్టెంట్లు ఇద్దరు, కెమేరామన్ గారు కూడా వచ్చారు.

వాలెస్టర్ మీద జయబాధురీ బొమ్మ చూసి అందరూ ఆగారు.

"మాస్టారు పక్కన ఆ గడ్డ పొయన కొత్త ఆర్టిస్టులా వున్నాడు కదండీ.....?" అన్నాడు కెమేరామన్ గారు.

"ఎవరో ఆశోక్ కుమార్ లా గున్నాడు కదండీ!" డైరెక్టర్ గారి స్పేట్ మెంట్!

కాని అది రవీంద్రనాథ్ తాగూరు బొమ్మ అని, ఆ చిత్రం తాలూకు కథ ఆయన సాహిత్యం నుంచి తీసుకోబడిందని వాళ్లకు తెలియదు

"టాగోర్ కదండీ" అన్నాడు సుందర్రావు "కుర్రాయిత భలేవాడండి షర్మిలా టాగూరు మొగవాడనుకుంటున్నాడు" పక పకా నవ్వుడు కెమేరామన్ గారు

"గీతాంజలి టాగూరండీ బాబు" రోషంగా అన్నాడు, సుందర్రావు

ఈలోగా కాస్త లేటుగా అర్థమైనట్టుంది డైరెక్టర్ గారికి ఆయన మొహం కందగడ్డలా ఏరబడింది

ఇంకేదో అనబోయాడు సుందర్రావు కాని సీనియర్ అసిస్టెంట్లు అతన్ని వెనక నుంచి లాగేశాడు

ఆర్థాతి తలనొప్పితో అతని బుర్ర బద్దలయ్యే సు చనలు కనిపించాయి ఉదయం

తీస్తుగా డైరెక్టర్ గారి దగ్గరికెళ్లి "సార్ నేను చని మానేస్తానండీ" అన్నాడు.

కొనేపు దేవులిన్న తేజీస్థిలా చూశాడు "ఆషాఖ నేనే అందామనుకున్నా నిజంగా నువ్వు యింటిజెంట్ సెలో" అన్నాడు డైరెక్టర్.

బయటికి వస్తుండగా వెంకటేశ్వర్రావు కనిపించాడు విషయం చెప్పాడు సుందర్రావు విని కాసేపు నిట్టూర్చి "షిలో మాట్లాడాలి రండీ" అన్నాడు సీనియర్ హోదాతో.

గొప్పతనం అంటే?

ఇద్దరూ కాఫీ బార్ లో కూర్చున్నారు. కాఫీ సీప్ చెయ్యకుండా అన్నాడు వెంకటేశ్వర్రావు "సుందర్రావ్. నువ్వు గొప్పవాడివే, కాదనడంలేదు కాని ఇక్కడున్న వాళ్లంతా వెధవలనుకోవద్దు. మన డైరెక్టర్ గారు, నేను ఇంకా చాలామంది చవలలం కాదు. ఒకప్పుడు మాకూ తెలివితేటలుండేవి. మేమూ సాహిత్యం చదివే వాళ్లం. కాని ఇక్కడున్న సమాజం మమ్మల్ని చవలలకింద మార్చేసింది."

ఒక్క ఊం గుక్క తిన్నప్పుడు వెంకటేశ్వర్రావు. సుందర్రావు నవ్వుపుకోలేక పోయాడు.

"నవ్వుకు. ఇక్కడ ఈ యిండస్ట్రీలో ఇది నా సొంత ఐడియా అని చెబితే ఏ ఒక్కడూ ఖాతరు చెయ్యడు. కాఫీ ఐడియా కావాలి.

అంటే ఏ హిందీ సినిమా నుంచో, ఇంగ్లీషు సినిమా నుంచో కాఫీ అని చెప్పే-అది నీ స్వంతం అయినా-వెంటనే తీసుకుంటారు. అదీ తరచుగా యిస్తుండాలి. నువ్వు తేలివిగల వాడివని నీ పక్కవాడు తెలుసుకున్నాడనుకో వెంటనే నీ గుండు గీకి, నువ్వుం. రాసేస్తాడు. కాబట్టి నువ్వు వెధవలా, ఒక బోకల్ లా నటిస్తే నువ్వు ప్రమాదం లేన మనిషివని చావకుండా యింత గంజిపోస్తాడు నీ కొక నంగతి చెబుతాను. నేను ఎవ్వం. ఏ చదువు కున్నాను ఇరవై ఏళ్ల నుంచే "రాట్" అవుతున్నాను. ఇప్పటికొక చేతగాని వెధవలా మిగిలి పోయాను."

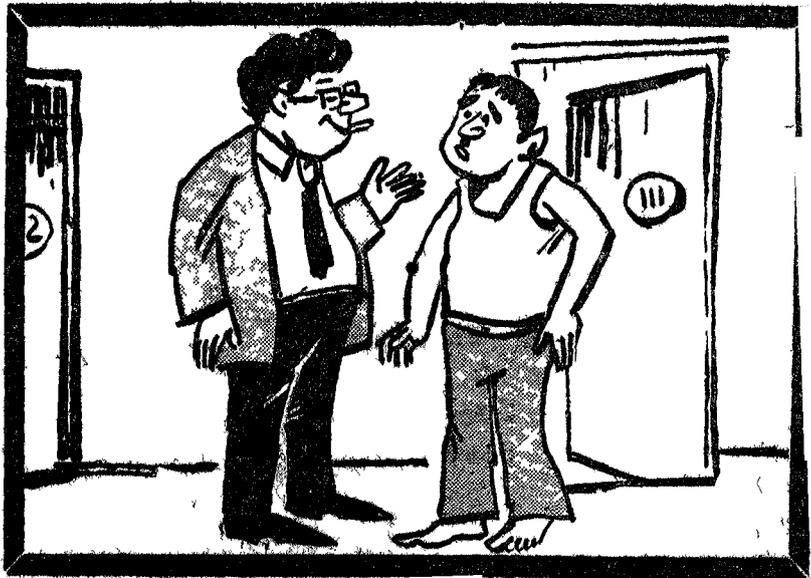
"మరి పైకి రావటానికి ఏం చెయ్యాలి మాస్టారు?"

"అది నాకు తెలుసు. అవని చెయ్యడం నావల్ల కాదు. నీకూ చెప్పను."

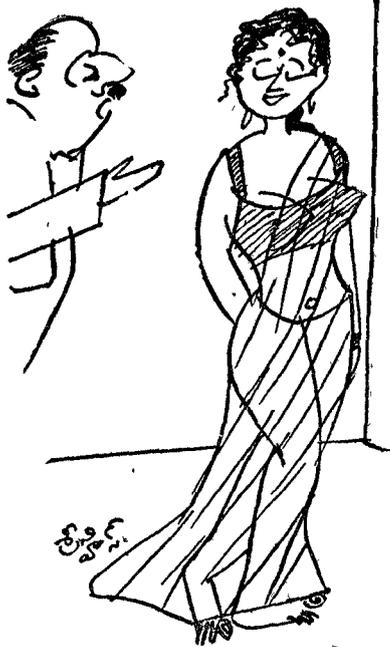
"చెప్పండి మాస్టారు." ప్రాదేయ వడ్డాడు

"నోటో బూతులు రావుకాని చెబుతాను. నువ్వు యీ సినిమా ప్రపంచంలో గొప్ప వాడిని కావాలంటే నీకు "అండ" అయినా వుండాలి, లేదా "ముండ" అయినా వుండాలి"

పూర్తిగా అర్థంకాలేదు "అయినవాళ్లు వుంటే ఏదో ఒకదారి

"నేనులా బాబూ! డ్రగ్ కిగ్గి!"
"మాటూలో, మాక్స్ ప్లెక్సర్ మేకప్ లో, 'లేవలాన్ వెంటులో' పనిషి 'విష్కర్ చెక్యేలా' వుంటే గుర్తు పట్టలేకపోయా!"

‘చూడమాయ్! సిండ్రేల్ మాస్టే నా పెన్సార్ బోర్డు న భ్యత్యం పోయేలాగుంది. కాస్త మారుస్తావు!’

చూపిస్తారు. లేదా పైన చెప్పిన రెండోది వుంటే దాన్ని వాళ్లకూ ...”

అతని మొహం తెల్లగా పాలిపోయింది. లేచి వెళ్లిపోయాడు.

కాపితాగి బైటికివస్తుండగా వెనకనుంచి “ఓరేయ్ సుందరం” అనే గొంతు వినిపించింది. రక్కున అగిపోయాడు. అంత త్వరగా తన పేరు మద్రాసులో పాపులర్ అవుతుందనుకోలేదు.

పాపులర్ (ఫ్రెండ్స్)

ఆ గొంతు ఒక పాపులర్ ఫ్రెండ్ గారిది. వాడు తనకి స్కూల్లో సీనియర్, కాలేజీలో జూనియర్. పేరు చక్రధరరావు. పేరుకు తగినట్టు పరీక్షల్లో చక్రాలే వస్తుండేవి.

“ఏరా ఎప్పుడొచ్చావ్... ఏదన్నా సినిమా తియ్యాలని ప్రయత్నమా?” రాంబాణం లాంటి ప్రశ్న

సుందరావు తబ్బిబ్బయ్యాడు.

“మా నాన్న పోయాడని విన్నాను”

నాన్నలు పోయినవాళ్లంతా సినిమా తీస్తారేమో అనుకున్నాడు.

“నిజం చెప్పరా సినిమా తీద్దామనే గుండ్రం వచ్చింది?”

“లేదు... పురికే మద్రాసు చూసిపోదా

సినిమా తీస్తాన్ జాగ్రత్త!

మని వచ్చాను నువ్వేం చేస్తున్నావ్?” అన్నాడు నిరసంగా.

“అయిదారేళ్ళ నుంచి యిక్కడే వున్నా, సినిమా తీస్తా...”

“ఎంత తగలెట్టావ్?”

సమాధానం చెప్పలేదు. ఇద్దరూ అలా నడుస్తూ చాలా దూరం వచ్చారు. నడకలోనే ప్లస్టి చేస్తున్నాడు సుందరావుని. పార్కు బెంచీ కనిపించగానే కూర్చున్నారు.

“సిగరెట్ యివ్వరా” అన్నాడు చక్రధర రావు పరధ్యాంకం.

“ఎన్ని సిగరెట్లు కాదురా తగలెట్టింది, దబ్బెంత అంటున్నా?” సుందరావు విసుక్కుంటూ సిగరెట్ యిచ్చాడు.

“అక్ష సంపాదించానా. మొన్నే మా అత్తవారి పూజో ఇట్లు కొన్నా,” అగిపెట్టే సుందరావు జేబునుంచి తనే తీసుకున్నాడు.

‘అన్నీ కోతలే’ అనుకున్నాడు సుందరావు.

“ఎంతవరకొచ్చిందిరా సినిమా మరీ”

అనడిగాడు చక్రిగాడి నోట్లోంచి వస్తున్న చక్రాలు చూస్తూ.

“అయిదారురిళ్ళు తీశాను... మూవీకాదు, స్ట్రీటు. అది సరేకాని నాకు సరిగ్గా నీలాంటి వాడే కావాలి. నీతో చాలా పనుంది పద నీ రూముకి” అంటూ అతని బోటల్ కి లాక్కొచ్చేశాడు.

“ఎంత డబ్బుందిరా?”

రెండు లక్షలంటే మింగేస్తాడని “రెండు వేలేరా బాబూ” అన్నాడు.

“తీసి చొక్కాజేబులో పెట్టుకో. నే నడిగి వస్తుండల్లా వందరూపాయలు దుచ్చేస్తుండాల్సి. చిల్లరా గిల్లరా తిరిగి తీసుకోరాదు. కిల్లికొన్నారే.” ఆర్డర్ పారేశాడు.

అర్థమయింది తన డబ్బు కర్పూరంలా వెలిగించేస్తాడన్న మాట. “నేనే మన్నా బకరాగాణ్ణి అనుకున్నావట్రావు”

“బక రాగాడివి నువ్వు కాదురా. ‘బకరా’ లన్నీ యిక్కడే వున్నాయి... ఈ మద్రాసు లోనే వున్నాయి. అక్ష సంపాదించిన వాణ్ణిరా. నిన్నూ లక్షెడికారిని చేస్తా నిమిషాల మీద” మరో సిగరెట్ అడక్కుండా తీసుకొని వెలిగించి ఆకాశంలోకి చూశాడు. సుందరావు ముసుగుతన్ని పడుకున్నాడు.

చక్రిగాడి కళ్ళు బ్రతుకుపెట్టిమీద నిలిచాయి

“ముందా బ్రతుకు పెట్టి తీసి అవతల పారెయ్యి, యీ బోటల్ కే అవమానం.”

“పోనీ బాల్ రూంలో పెద్దాలే.”

“ఛాన్. బాల్ రూం చిన్న బుచ్చు కుంటుంది.” దాన్ని బయట పారెయ్యబోయాడు.

సుందరావు ప్రాణం లేచి యింది. రెండు లక్షలుపెట్టే అది. “ఆరేయ్, నువ్వు ముందు బయటికిపోరా. నాకో సినీమా వద్దూ పాడూ వద్దూ.” అన్నాడు మళ్ళీ ముసుగుతన్ని.

“నీ కొద్దురా బాబు, నాకు కావాలి. ఈ సంవత్సరం మరో లక్ష సంపాదించుకోవాలి. నీ పెట్టుబడి నాకవసరంలేదు నాతో వుండు. అంతే! జీవితానుభవం సంపాదించు.”

చక్రిగాడు తుద్రుమని చెక్కేశాడు, సాయింత్రం వస్తానంటూ.

సాయింత్రం అతగాణ్ణి చూసి అదిరి పడి లేచాడు. “ఎవరు కావాలి?”

“నేమరా బాబు చక్రిగాణ్ణి.” నూటులో, మాక్స్ స్టాక్ మేకప్ లో, రెవలూన్ సెంటుతో మనిషి ‘మిష్టర్ వెక్స్’లా వున్నాడు.

“నేను నీకు దోహం చెయ్యమరా. నన్నొక వారం రోజులు నీతో వుండనీ. అన్నీ ప్లాను వేసుకోచ్చా... చెప్పానుగా నయా పైసా పెట్టుబడి వద్దు. జేబులో మాత్రం రెండు వేలు పెట్టుకో... అంతే...!”

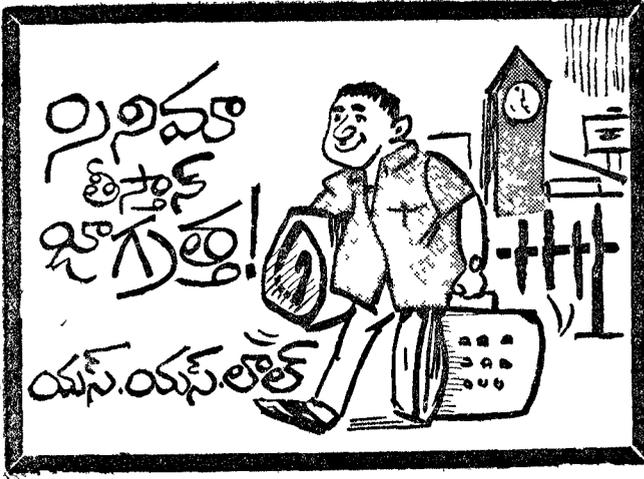
అతనుడబ్బుతీసి జేబులో పెట్టే లోగా నాలుగయిదు ఫోన్లు కొట్టేశాడు. ఒకణ్ణి ఇంపాలా తీసుకు రమ్మన్నాడు హిందీ లో. మరొకణ్ణి బ్లాక్ డాగ్ విస్కీ వంపించ మన్నాడు ఆరవంలో. తరవాత డివర్ట్ పెద్ద పాప్ బోటల్ లో ఎరెంట్ చెయ్యమన్నాడు. డివర్ట్ కాగానే లూ లాక్స్ పై నాన్స్ రెడి అన్నాడు... ఇంకొకణ్ణి తెచ్చుకో ప్రస్తుతం తీరుబడి లేదు వారంరోజులాగి కలుసుకుంటా వన్నాడు. అంతా నిమిషాలమీద జరిగిపోయింది. మరో పదినిమిషాలకి నల్ల కుక్క విస్కీ వచ్చింది.

“లాగరా” అన్నాడు, చక్రి.

“మా నాన్నగారి ఆత్మ” నిజంగా అతని హృదయంనుంచే వచ్చింది ఆ మాట.

“మాట్లాడుతున్నాడు నోట్లోంచి విస్కీ కంపు కొట్టకపోతే ఇక్కడ ఈ ఇండస్ట్రీలో చాల్యా లేదురా; కానీ...” అన్నాడు. అది మొదటి సాతం లాగుంది.

(ఇంకా వుంది)

[గత సంచిక తరువాయి]

రెండు మూడు రౌండ్లు అయినాయి. “ఒరేయ్ నేను నీ గుండు గీకి నామాలు పెట్టి పంపిస్తా నమకున్నావు కదరా.” కళ్ళు పెద్దవి చేశాడు చక్రి, నవ్వుతూ.

“అవునా.” రూఢిగా సమాధానం చెప్పాడు.

“పూర్ ఫెలో. అయిన వాడివి. నీకొక చెల్లెలు పుట్టివుంటే నేను చేసుకోవలసిన వాణ్ణి; నీ కన్యాయం చేస్తానట్రా. బకరాగాడివి నువ్వు కాదురా, బకరాలు ఇక్కడే వున్నాయి.”

అవునన్నట్లు బయట ఒక గొప్ప కారు తాలూకు హారన్ ‘కయ్య’ మంది.

“చూశావా, ఇంపాలకార్ రెజి. పెట్రోల్ కూడా వాడే పోస్తాడు.” మళ్ళీ అదే నవ్వు, సముద్రగుప్తుడు అప్పమేధయాగం చేసినప్పుడు నవ్విం నవ్వు అది!

“పెట్రోలెండుకు పోస్తాడా...”

“బకరాగాడురా.... ఇండాక మాట్లాడనేవాడే! ఒక చెత్త కలర్ చిత్రాన్ని డబ్బింగు చేస్తున్నాడు హిందీలోకి. పెనాన్స్ రెండు లక్షలు కావాలి. యిప్పిస్తున్నాను.”

“నీ ఇల్లమ్మేసి యిస్తున్నావా?” శంక వేశాడు.

“దా.... అసశకునం వలక్కు. నువ్వు యిస్తున్నావ్.”

“నేనా?!” అదిరిపడ్డాడు.

“నువ్వెందుకిస్తావ్? ఇవ్వు... అసలుకథ ఏమనగా... మన రెండు లక్షలు అనే చేపను మింగాలని వచ్చే మరో చేప గాలానికి తగులుకుంటుంది, సింపుల్ గా”

సుందర్రావు తెల్లబోయాడు. ఏదో చెప్పేలోగా హిందీసినిమా హీరోలాంటి వ్యక్తి లోపలికొచ్చాడు.

బాళ్ళిద్దరూ చాలాసేపు హిందీలో మాట్లాడుకున్నారు అవతలి కెళ్ళి. మధ్యమధ్య చక్రిగాడు చాణ్ణి కోప్పడ్తున్నాడు. మళ్ళీ నవ్విస్తున్నాడు. చివరికి సుందర్రావు దగ్గరి కొచ్చి కరచాలనంచేసి బేబులోంచి కనిపించే నోట్ల కేసి చూశాడు.

“వీరు మిస్టర్ దాస్” ఆయన దగ్గర్నుంచి విన్నీకంపు “విగర్స్”గా వస్తోంది.

“దేవదాస్...?” అనడిగాడు సుందర్రావు.

‘కాదు కృష్ణ దాసు. అంటే కిషన్ దాస్’
ఆనందంగా మరోసారి కరచాలనం చేసి వెళ్ళిపోయాడు కిషన్ దాస్.

“మరి చూ విన్నీ వంపించిందెవరు?”

“వాడొక అరవ సినిమావాడు. పూర్వం ఒక పెద్ద హోటల్ లో బాయ్ గా పనిచేసి ఖాళీ బీర్ సీసాలమ్మి వేలు గడించాడు. తరువాత బ్లాక్ లో సినిమా వాళ్ళకి విన్నీ సీసాలమ్మి లక్షలు ఖడించాడు. సినిమా తీశాడు. విన్నీలా అయి పోయింది డబ్బు. మరో మూడు లక్షలు కావాలి వాడికి.”

“మరి రాలేదే...?” చూడాలనిపించింది.

“రాత్రికి మనకు భోజనం ఏర్పాట్లు చెయ్యమని ఆర్డర్ చేశా.”

అప్పటివరకూ ఏం చేద్దాం అన్నట్లు చూశాడు.

“పదరా” చక్రిధరరావు లేచాడు.

“ఎక్కడికి?”

వెంటనే కోపం వచ్చింది. “వెళ్ళేముందు విక్కడికిని అడక్కు. ఇంపాలా కారుంది. కడుపులో నల్లకుక్క పిల్లవుంది. ఏం చేస్తాం?”

సమాధానం చెప్పకోలేకపోయాడు.

“మరో ఎర్రపిల్ల కోసం వెళ్తాం... పద...”

కదలేదు సుందర్రావు.

“సీతో చాలా బ్రుమల్ గా వుందిరా, ఫిలో అయిపోవాలి మరి.” కూర్చున్నాడు చక్రి. కాళ్ళెత్తి టేబుల్ మీద పెట్టాడు. మరో సిగరెట్ లాక్కున్నాడు. “అజయసుమన అనిఒక నటీమణి. ఇంతకాలం పాపం ‘వాంప్’ వేషాలు వేస్తూ వచ్చింది. అవిడగారికి హీరోయిన్ వేషంవేసి, తొడలు కనిపించని డ్రెస్ లో, అంటే చీరలో, చక్కగా బొట్టు పెట్టుకొని, వాలుజడ వేసుకొని హీరో గారితో డ్యూయట్ రొదాలని వుంది. అడపా తడపా రెండు రిలిజ్ కాని చిత్రాల్లో హీరో యిన్ వేషం చేసింది. డిస్ట్రిబ్యూటర్లు డబ్బు యివ్వడం లేదు. మనం యిద్దాం.”

“మన దగ్గర లేదుగా ...” సుందర్రావు విక్కడా కమిట్ అవ్వడంలేదు.

“మనం యివ్వం. సినిమా తీస్తాం అంటే!”

‘చీరే అజయసుమన! ఏనెస్టాక్....’

“తరవాత ?”

“అదంతా అండర్ స్ట్రక్చర్ నీకన్నీ యిక్కడే చెప్పాలి.. పదరా...” విసురుగా వెళ్లి ఇంపాలా కారెక్కి కూర్చున్నాడు. సుందరావు అతన్ని అనుసరించాడు

బరులు చల్లని వర్షం. కమ్మని వాసన భూమిలోంచికాదు, యిద్దరి నోట్లోంచి వస్తుంది. చిన్న ఓడలాంటి కారు, చిన్న ఇంద్రభవనంలాంటి మేడ ముందు ఆగింది

చక్రధరరావు దిగాడు. దిగడానికి భయపడ్డాడు సుందరం. “నువ్వెళ్ళిరా. నాకు భయంగావుంది”

చొక్కావట్టుకొని యివతలకి యిద్దరు కొచ్చాడు చక్రి.

‘మిస్టర్ సుందర్.. యి మె మి నో అభయ సుమచ’

‘అజరు సుమచ’ బుగ్గలు బలిసిన పంది కొక్కల్లా వున్నాయి. ఆమె చూపులు తుమ్మ ముళ్ళలా గుచ్చుకుంటున్నాయి. ఆమె చర్మంతో చెప్పలు కుట్టడంకన్నా ఫోవో బెడ్లు లరడజను ఉత్పత్తి చేసుకోవచ్చు. ఆమె పూసుకున్న సెంటు తాగిన విస్కీకన్నా మూలుగావుంది టూటీగా గొప్ప బట్టలషాపు డోకేసు బొమ్మకి ఇంజనీర్ యిచ్చి నడిపించు కొచ్చినట్లు నిల్చుంది

చక్రి కుర్రాణ్ణి పిలిచి డన్ హిల్ సిగరెట్లు పట్టుకు రమ్మిని సుందరావుకేసి చూశాడు. అతనికి గుర్తొచ్చి పందరూ పాయల నోటిచ్చాడు.

వాళ్ళ హిందీలోనూ, అరవంతోనూ మాట్లాడుకుంటున్నారు. అజరు సుమచకి తెలుగు వచ్చినా అన్యభాషలో మాట్లాడటం ఫాషన్.

అమాటకొస్తే పొట్టకొసినా ఇంగ్లీషు ముక్కలేదు. ‘లివ్ సిక్’ కి బదులు ‘లివ్ టెక్’ పాన్ కేకకి బదులు ‘ఫాన్ కేక’, బ్లడ్ టోస్టు ‘బ్రడ్ ప్రెషరు’, ‘నెట్’కి బదులు చెట్టు, ఎంబాసిడర్ కారుకి యెంబాస్సర్ కారు మొదలైనవి పరిపాలి.

ఈలోగా కుర్రాడు సిగరెట్లు పట్టుకొచ్చాడు.

“చిల్లర వుంచేసుకోవోయ్ నువ్వే” అలశ్యం చెయ్యకుండా దానంచేశాడు

ఇద్దరూ లేచారు “మిస్టర్ చక్రధర గారికి మా ఇల్లు చూపించాలండీ, ఎప్పుడూ చూడలేదు” అంటూ లోపలికెళ్లారు. ఇల్లు తనకెందుకు చూపించకూడదో అర్థంకాలేదు.

చాలాసేపు వాళ్ళనప్పులు, కేరింతలు విని పించాయి. సుందరం ఆ రూమ్ లో వున్న న్యూడ్ ఫోటోలకేసి చూస్తూ కాలక్షేపంచేశాడు కొంతకాలానికి ఇద్దరూ వచ్చారు అతని జాట్లు చెరిగి పోలేదు. బట్టలు నలిగిపోలేదు. బుగ్గలమీద లివ్ సిక్ మార్కులు లేవు. కాని కళ్ళు పీక్కు పోయాయి.

“పదరా”- పదరా సన్యాసి అన్నట్లు విని పించింది అతనిగొంతు

కారో వందరూ పాయలు యిచ్చేశాడు, మరి కొన్ని వందల మధ్యమంచి ఒక నోటుమాత్రం బయటికిలాగి. ఇప్పుడు వాడి బేబునుంచి కొన్ని వేలు కనిపిస్తున్నాయి.

“డబ్బెక్కడిది ?”
“డబ్బుడబ్బును చేస్తుందిరా. అంతా బ్రెయిన్ వర్కు.”

అంతా ఆశ్చర్యంగా వుంది. వకపకా సన్యాడు చక్రి అలగ్నాండర్

వారం రోజులు అలా రకరకాల వికటాట్ట పోసాలు వినిపించాయి. ముఖ్యంగా ఒక పసి పాటాలేని పాత హీరోగారికి ఎల్డర్ బ్రదర్ వేషం యిస్తూ రీ డిస్కవర్ చేస్తున్నప్పుడు నవ్వాడు రాబర్ట్ క్లెన్పు ఈస్టిండియా జండా పట్టుకొని గుర్రంమీద స్వారి చేస్తూ సకిలించినట్లు!

‘అతని అంచనా ప్రకారం యిరవై ముప్పై వేలు పిండి వుంటాడు’ మధ్య మళ్ళి రెండు రోజులు చక్రిగాడు కనిపించలేదు. చెప్పకుండా చెక్కేశాడను కున్నాడు.

“నేను మాట యిస్తే మాత్రం నా వాళ్ళు వరికి ద్రోహం చెయ్యను.” లోపలికి పన్నాస్టేట్ మెంట్ యిచ్చాడు.

“ఎవరన్నా వచ్చారా నాకోసం?” మళ్ళి అతనే అన్నాడు.

“ఒక ముసలాయన వచ్చినట్లు గుర్తు. పుబ్బసం రోగిలా వున్నాడు. చాలా పేదవాడు. ఆయనో నీకేంపని.” విసుగ్గా సమాధానం చెప్పాడు.

షాకయ్యాడు చక్రి. ‘ఒక నిమిషం నోట మాట రాలేదు.

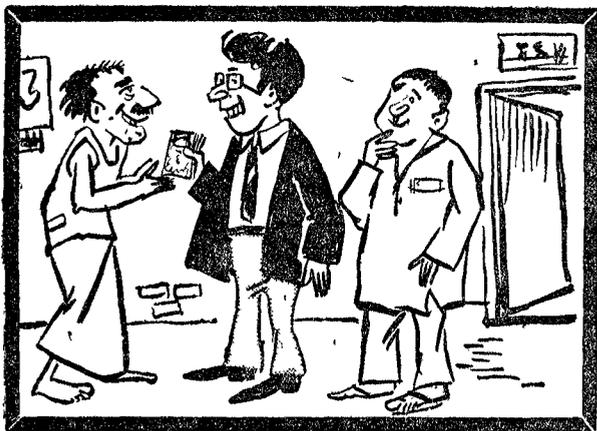
“ఏమన్నాడ్రా” చాలాసేపటికి తేరుకొని అన్నాడు.

“నివ్వుడిగాడు. తెలిదన్నాను. వెళ్ళి పోయాడు.”

చక్రి టవల్ తో మొహం తుడుచుకొని “పదరా” అన్నాడు.
“ఎక్కడికి ?”

“చెప్తా. పాపం ఆయనొక దర్భకుడు. ఒకప్పుడు ఆయన ప్రతిభ దీనిటిలా వెలిగింది. ఆ మధ్య రెండు చిత్రాలు దెబ్బతిన్నాయి. లరవాత బుకింగ్స్ రాలేదు. గింపెడు సంసారం భార్య కాన్సర్. నాకివేంలేదు. పనిలేని బకరాగాడు కదా ఛాన్స్ యిస్తానన్నాను. సంతోషించాడు. ఒకరోజు కాస్త డబ్బు తక్కువైంది. ఒక వెయ్యి పట్టుకు రమ్మన్నాను భార్య మెక్కో మిగిలిన సన్న గొలుసు, చిన్నపిల్ల గజలు తాకట్టు పెట్టే నాకు తెచ్చియిచ్చాట. అరవాత తెలిసింది”

“ఇంకా ఏమన్నాసిందలా ?” సమాధానం చెప్పకుండా బయటికి వెళ్ళుకొచ్చేశాడు ఆ దర్భకుడు ఒక గొప్ప మురికి కొంపలో వున్నాడు. చక్రధరరావును చూడగానే

“ఇక నామీద ఆకపెట్టుకోవద్దు నేను వెరె డైరెక్టర్ ని పెట్టుకుంటున్నాను” నవ్వునట్లు.

మీరూ లక్ష్యా-

కారి కావచ్చు!

మీ జీవితాలను సుఖసంతోషాలతో విజయ వంతముగా గడపడానికి కావలసినంత డబ్బును త్వరగా, శాస్త్రీయముగా సంపాదించటానికి సులభ మార్గాలు చూపబడిన పై పుస్తకము వెల మూడు రూపాయలు మాత్రమే! మనిషిరకు ముందుగా పంపుతే పోస్టేజీ ఉచితము—వి.పి. ద్వారా రూ.4-25 పై.

వికాస ప్రచురణలు

హిమాయత్ నగర్ - హైదరాబాదు - 29

35 సం. అనుభవం
నరి బీజిను బుడ్లు బీజుకులు
మొదలగు న్యాధులకు ఆఫ్ డెస్ట్
లేకుండా గ్యారంటీగా బాగుచేయబడును

రై ఆండ్ క్రొ ఆసుపత్రి

గౌలిగూడ నెంబు బసిడిసో ఇదులం,
 రామ్ నుందిర్ లాడ్, హైదరాబాద్-12 లోపు
 ఫోన్ నెం: 42870 బుక్ ఫోన్: 38544

WHEN NATURE FAILS

H New మరింత ఎత్తు పొందుకు కాగలరు
 Super Height (2నుండి 8లం వరకు హై) For Super Heightness

మీరు పొందుకు పెరగ దలచుకుంటే ప్రపంచ ప్రఖ్యాతి పొందిన మా హై టెక్స్ **HYTEX** ఔషధాన్ని వాడండి వయోపరిమితిలేదు గ్రీలు, పురుషులు కూడా పుష్కకావచ్చు **HYTEX is a great name and meant for popular people** వెల బుడ్డి 1 కి. (20 Tabs) Rs 3-75. పోస్టేజీ అదనం 3 Phails (60 Tabs) Rs. 11-25. Postage free

SCIENCE HAS SOLVED THE PROBLEMS

STOP పిన్నవారుగా అగుపించండి. మీరు పిన్న **GREY** వారై నట్లే మికు అనిపిస్తుంది (Feel) **HAIR** Unobtainable anywhere

else in the world సంవత్సరాలుగా జరిపిన పరిశోధన ఫలితమైన బాల్ కలా తేల్ **BAL KALA TEL** Brilliantine Hair Colour అద్భుతముగ తెల్ల జుట్టును శాశ్వతంగా వేళ్ల నుంచి నల్ల బిడ్డు చేస్తుంది వెల: బుడ్డి 1 కి Rs 3 only. పోస్టేజీ అదనం చెబుద్దు Rs. 7-50 పోస్టేజీ ఉచితం తల తెల్లగాగాని, రంగువేసినట్లుగాని తగుపించదు ఎలా ఉత్తరాల ఇంగ్లీషులో వారుండి.

M/S. VICTORIA COMMERCIAL COY., A M W (5/75) Flat Door No 3983X, Beat No. 1, Ambala Cantt-133001 (N.I.)

సినిమా తీస్తాన్ జాగ్రత్త!

ప్రాణం లేచివచ్చింది "వచ్చారా బాబూ... రండి ... కాఫీయా, కూల్ డ్రింక్స్ తప్పించ మన్నారా?" అన్నాడు

మేం కూల్ డ్రింక్స్ అంటే ఇంట్లోంచి ఏదో ఒక ఎత్త్ సిల్వర్ వస్తువు షరాయి ఇంటికి వెళ్తుంది.

"అక్కర్లేదు మాస్టారు. ఇక నామీద ఆశ పెట్టుకోవద్దు నేను వేరే డైరెక్టర్ ని పెట్టుకుంటున్నాను." తాఫీగా అన్నాడు చక్రి

భోరున ఏడవలేదు ఆ మహావ్యక్తి తోసల ఏడుస్తున్న కుర్రాణ్ణి కొద్దుపది భార్య. ఆయన కళ్లముందు ఆ శుభం 'అకలి' అనే మూడక్షరాలు భరతనాట్యం చేస్తుంటాయి.

"బాబూ హీరోగారు వద్దన్నారా?"

"ఆయన అనలేదు ఎందుకంటే నేను మీపేరు చెప్పలేదు కాబట్టి" తేచాడు

కిక్కురు మనలేదు; మొన్న యిచ్చిన వెయ్యి కక్క మనలేదు.

"నెక్ట్ సిక్యూరికి పెట్టుకుంటాను"

సాధారణంగా ప్రాద్యూసర్లు వాడే టెక్నికల్ టరమ్ వాడారు

వస్తూ వస్తూ ఒక నోట్ల కట్ట అతని చేతికిచ్చాడు చక్రధరరావు అందులో కనీసం అయిదువేలు వుండవచ్చు.

"ఇప్పుడం అలవాటు లేదుకదరా నీకు" అన్నాడు సుందర్రావు.

మళ్ళీ నవ్వాడు చక్రి; బ్రీటీషువాడు ఆగస్టు పదిహేను రాత్రి వెళ్ళిపోతూ నవ్వి నట్టుంది "ఇదంతా ఆయన్ని ఆయన (వతి భని అడ్డం పెట్టుకొని లక్షలు గడించిన వాళ్ళ దగ్గర కొట్టిందేరా బాబు. ఒక రకంగా ఆయన డబ్బే" అన్నాడు.

టాక్సీలో వస్తుండగా నిజం చెప్పాలను కున్నాడు సుందరం. "నేనొచ్చింది నిజంగా సినిమా తియ్యాలనేరా. రెండు లక్షలు తెచ్చా"

"డబ్బెక్కడిది?" చాలా కోపంగా అడిగారు.

"పాతకొంపలన్నీ అమ్మేశాను"

"అయితే యీ డబ్బుతో కొత్త కొంప కాను."

"అలాగే...మరి నన్ను సినిమా తియ్యొద్దంటావా?"

"నా దగ్గర విద్యనేర్చుకొని వాదారితే

అడ్డొస్తావా. నా బతుకు నన్ను బతకనివ్వు" నిష్కర్షగా చెప్పాడు.

సుందరం వొళ్లు మండిపోయింది

"కోప్పడకు నీకొక కొత్త దారి చెబుతాను. చెప్పినందుకు ఫీజివ్వాలి"

"ఇస్తా... ఎంత?"

"డబ్బుక్కర్లేదు ఇంటికెళ్లి ఒక వదివేలు పంపమని తెలిగం యివ్వు, చాలు"

"సిం చేస్తాన్ దాంతో?" చాలా ఆశ్చర్యంగా చూశాడు అతనికేసి.

"ఇక్కడ ఇద్దరు బలిసిన బకరా గాళ్ళు న్నారు ఒకడు ఎడిటర్. డైరెక్టర్ అప్పుడా మని నాలుక వీక్షాని చస్తున్నాడు సురొకడు ఫోక్ లోర్ రచయిత. మిన్నగా డబ్బు సంపాదించి వడ్డీలకు తిప్పతున్నాడు" ఆ పై వివరాలు చెప్పలేదు

"అప్పు అడుగుతావా?"

"ట్రేడ్ సీక్రెట్స్ చెప్పేస్తే ఎలా? సరే వెళ్తా...ఎడిటర్ ని డైరెక్టర్ చేస్తాను. ఫోక్ లోర్ రచయితకి సోషల్ సినిమా కి మాటలు సాటలు ఛాన్స్ యిస్తాను"

"సి సినిమా గొప్ప ఫ్లావవుతుంది"

"నేను తీస్తే కద" మళ్ళీ నవ్వాడు. మూడోసారి మంత్రులు హావి స్వీకారం చేస్తూ విసిరేసిన దరహాసంలా నిశ్చలంగా వుంది

"అవు నా నేమా రెండు లక్షలు తెచ్చు కున్నా సినిమా తియ్యాలని కొని చేసు చిన్న నిర్మాతని ఇక్కడా వర్త భేదం వచ్చింది. వై తెలిఫెంట్స్ మధ్య డాంకిని నా దగ్గర డబ్బు తిసుకొని వేళకి అంటే కాలిఫోర్నియా ముకి సోకల్డ్ స్టార్స్ వచ్చేవాళ్ళు కాదు. ఫిఫ్ టెక్నీషియన్స్ అసిస్టెంట్స్ ని పంపించే వాళ్ళు, సెట్టు వేసుకున్నా కాలిఫోర్నియా వాళ్ళ కాదు స్టూడియో వాళ్ళ పక్కన మరో పెద్ద నిర్మాతగారి షూటింగ్ వుండంటూ, అధవా షూటింగు పెట్టుకన్నా మరో పెద్ద నిర్మాత షూటింగ్ వుండంటూ సీను. పూర్తి చెయ్యకుండా వెళ్లిపోయేవాళ్ళు" తారాలు, నానెత్తికి బురదరాసి నా ఆఫీసులో ఉని వున్నా లేకపోయా కాఫీలు, టిఫిన్లు, భోజనాలు ఈ బోడిగళ్ళకి, వాళ్ళ ప్రాండ్స్ కి. పైగా రికమండేషన్లు, ఈలోగా సగం సినిమా తియ్యండి చూస్తాం అన్న డిస్ట్రిబ్యూటర్లు

(46 వ పేజీ చూడండి)

“నన్నివేశం బహాయి నా ఆ ఎక్స్ ప్రెస్ పిల్ల ఏడుస్తూ వుండేవీటోయ్ ?”

“తనకివ్వాలైన డబ్బులుగురించి సార్!”

* పుస్తకాలు *

విద్యార్థి విప్లవం

రాధా రహిమ్ అను విద్యార్థి విప్లవం చూ కార్యాలయం చేరింది. రచన: శ్రీ ఆదివీర్. 152 పేజీలు వెల 5 రూపాయలు. ప్రతులకు శ్రీ రెడ్డి పీఠాజ్ఞా, గుమ్మితలు—533232, (తూ. గో. జిల్లా.)

న రి హ ద్దు లు

శ్రీ ‘ముద్దంత్రీ’ రచన ‘సరిహద్దులు’ స్త్రీ పాత్ర లేని వాటిక మా కార్యాలయము చేరినది. 46 పేజీలు, వెల 2 రూపాయలు. ప్రతులకు శ్రీ ఉదయ సాహితీ పబ్లికేషన్స్, మహాంతిపురం, విజయవాడ—1.

కావలావాని దీపతి

శ్రీ హరించంద్రానాథ్ చటోపాధ్యాయ రచన ‘కావలావాని దీపతి’ స్త్రీ పాత్ర లేని వాటిక మా కార్యాలయం చేరింది. 16 పేజీలు, వెల రూపాయి. ప్రతులకు శ్రీ ఉదయ సాహితీ పబ్లికేషన్స్, మహాంతిపురం, విజయవాడ—1.

ఆధునికాంధ్ర సాహితీ నిర్మాతలు

‘కళాసాహితీ’ వారు ప్రచురించే తెలుగు మహాసభల సంవత్సర కావళుకగా వెలువరించిన ఆధునికాంధ్ర సాహితీ నిర్మాతలు (ఉపన్యాసవ్యాస సంపుటి) మా కార్యాలయం చేరింది. ఇందులో పదిమంది ఆధునికాంధ్ర సాహితీ నిర్మాతలపై పదిమంది ప్రముఖ సాహితీవేత్తల ఉపన్యాసాలు ఉన్నాయి. 96 పేజీలు, వెల 5 రూపాయలు ప్రతులకు : 2—2—1142, నల్లకుంట, హైదరాబాద్—500044.

నవచేతన

కవితా సంపుటి, సంకలన కర్త : శ్రీ కందుకూరి వెంకటేశ్వరస్వామి. 46 పేజీలు, వెల 5 రూపాయలు. ప్రతులకు : సాహితీపని పబ్లికేషన్స్ బచ్చపేట, మచిలీపట్నం.

ఉత్తరాలు

సీరియల్

జి. పరిమళాసామెస్టర్ గారి “అహం—అనుభవం” సీరియల్ బ్రహ్మాండంగా ఉంది. వారం, వారం ఏడురుచూసేకంటే మీ ఆసనకు వచ్చేసి మొత్తం నవల చదివేస్తే బాగుండుననిపించింది.

ఎస్. నరసింహ, (ఉత్తర విజయపురి)

రచయిత్రీ క్యామల పాత్ర చేత “కులంలో ఏమున్నది ?” అని చెప్పానే తను కులాన్ని దాటి కలలు వెతుక్కునే ధైర్యం లేని సిరిసింపంలు నేటి యువకులు” అని అనిపించారు. కాని ముఖ్యంగా పెండ్లిలో ప్రముఖపాత్ర వహించేది స్త్రీలే అని (అంటే ఓర్వీ, అక్కలు మొ.) రచయిత్రీకి తెలియనిది కాదనుకుంటాను. పిల్లను చూసేటప్పుడు, చక్కనిది, తమ సాంప్రదాయంలోనే కావాలనిచూస్తారు తల్లులు. అందుకని ఈ విషయంలో ఒక్క యువకులనే భావ్యులటం ఏమాత్రం భావ్యంకాదు. ఇది సో తే సీరియల్ బాగానే నడుస్తున్నది.

కె. వెంకటేశ్వరరావు, (హైదరాబాద్.)

చక్కని కథాగమనంలో, అందమయిన రూపాలలో, మనస్సుకు హత్తుకునే రచనలో సాగిన “అహం—అనుభవం” ముగింపు బాగుంది. “పశ్చాత్తాపంతో పరితపిస్తున్నానను మగువకు మగని అనురాగ పుద్ధయమే ఆలయం” అని చాటి చెప్పారు రచయిత్రీగారు. “మనిషి నిడ” పెద్ద కథ బాగుంది.

కుమారి డాక్టర్ టి అనుభవం, టి. రుక్మాంగధరెడ్డి, జయాలయం (మచిలీపట్నం)

ప్రేమలూ, పెళ్ళిళ్ళూ, త్యాగాలూ వగయ్యలాలతో నడిచే నవలలలో విసుగుచెందే మాకు కాస్తరెస్పూలనబడే తిరునాళ్ళు కథలు” మంచి రిలీఫ్ లుస్తాయి.

బెహరా ఎర్రంరాజు, బాటి, నానాజీ అండ్ పబ్లి. (రెడ్డిపల్లి ఆంధ్రారం)

కథలు

11 475 పత్రికలో ప్రచురించబడిన మరల పంతులు కథ కొత్త తరహాలో నడిచింది. ఇకపోతే ‘పుటన’ కథలో వోలోపం ఉంది. జ్యోతి ఉరవ్ సోజీ తండ్రి ఆంధ్రాస్, తల్లి, వంజాబ్ అని కథలో మొదటి పేజీలో రచయిత అంటి చేత చెప్పించారు. తరువాత మధు తన తల్లికి జ్యోతి గురించి చెప్పతూ జ్యోతి ఆంధ్రాస్ కాదని అంటాడు. ఈ కథలో ఈ లోపం మినహాయిస్తే కథ చాలా బాగుంది.

వతంగి రవీంద్ర (శ్రీనివాస్ (కొత్తగూడెం)

ఉగాది సంచిక

18—4—75 వాటి పత్రిక (ఉగాది సంచిక) మేము హించిన దానికంటే ఎక్కువగానే కృషిచేసి అత్యంత ఆకరణీయంగా రూపొందించారు సాగనీ ఎక్సాల్చు లోపలిపేజీలకు మంచికాగితాలు వేయలేదు. ముఖచిత్రం చాలా అందంగా ఆకీతో చూపబులకు చూడముచ్చట గొలిపేదిగా ఉంది. ఇప్పటికి వన పత్రికలో వెలువరించే ప్రతి సీరియల్లోనూ (రెంటిలో ఒకటి) తప్పక ఒక మగ రచయిత ఉండడం ఆనందకరమైన విషయం. కానీ ఇప్పటి రెండు సీరియల్లు మగ రచయితలనే. త్వరలో ఒక రచయిత్రీ సీరియల్ వెలువరించండి లేకుంటే అంతర్జాతీయ మహిళల సంవత్సరంలో ... రచయిత్రీలకు కోపం వచ్చే అవకాశముంది పసిది.

— కె. సూర్యనారాయణ, బి. ప్రసాదరావు రాయగడ, (ఓరిస్సా.)

సంపుటి

4 4 75 ఆంధ్రపత్రిక “సంపుటి కసాడియా ముఖచిత్రం ఈ వారం, పత్రికకు ఒక పాత్రైవ్. “రంగులవల” సీరియల్ సీనియర్ గా బాగా నడుస్తుంది.

ఆర్. పద్మా, ఆర్. వాసి, ఆర్. సావిత్రి, ఆర్. సురేష్ (నందిగామ)

సినీనూ తీస్సాన్ జాగ్రత్త !

(12వ పేజీ తరువాయి)

పన్నగా జారుకున్నారు. అంతా హ్యూమిలి యేషన్ రా హ్యూమిలి యేషన్.”

తూస్యంలోకి చూస్తూ కూర్చున్నాడు చక్రధరరావు.

‘ఏమై నాసరే నేను సినీనూ తీసి తీరాలిరా’ తన నిర్ణయం తిరుగులేనిదన్నట్లు చెప్పాడు సుందరం.

“ముందు ఇట్లుకో ను నయాపైసా తగలెట్టకు. ఒక పత్రికలో కొత్తవాళ్లతో పూర్తి అవుట్ డోర్ చిత్రం ఈస్ట్ మన్ కలర్ లో తీస్తున్నానని న్యూస్ యివ్వ రకరకాల యాంగిల్స్ లో ఫోటోలు పంపమను వోళ్ల తీయించేసుకుంటారు.”

సుందరరావు జన్మ తరించినోయింది. “అలాగే” అన్నాడు.

“కాని ఒక్కవరతు ... బాగా బలీసిన, కొవ్వెక్కిన బకరాగాళ్లను మాత్రం పట్టుకో కూటికి లేని వాడి బోలికి పోవద్దు.” నవ్యాడు చక్రి.

అనవులో అతని స్నేహితుడు చక్రధరరావు కనిపించాడు! (అయిపోయింది)